

Отдайте приличнитѣ почести на Цезаревото тѣло, както и на словото, което маркъ Антоний ще каже съ наше позволение, върху славата на Цезаря. Отъ моя страна, молихъ ви, ни единъ да не трѣгва съ мене, освѣнъ азъ самичтъ, додѣто Антоний не искаже словото си. (Излиза).

1 Гражданинъ. Нека стоимъ да чуемъ и Антония.

3 Гражданинъ. Нека възлѣзе горѣ, ще го слушами. —
Благородний Антоние, възлѣзь.

Антоний. Въ името на Брута ви съмъ задълженъ.

4 Гражданинъ. Какво казва за Брута ?

3 Гражданинъ. Той казва, че въ името на Брута са счита задълженъ на синца ни.

4. Гражданинъ. По добръ е да не казва тука нѣщо лошо за Брута.

1 Гражданинъ. Този Цезарь бѣше тиранинъ.

3 Гражданинъ. Да, това е истина. Ний сме щастливи, че Римъ са отърва отъ него.

АНТОНИЙ възлиза.

2 Гражданинъ. Мълчание! нека чуѣми какво ще каже Антоний.

Антоний. Вий благородни Римляни.

Гражданинъ. Миръ, хей! да слушами.

Антоний. Приятели, Римляни, съотечественици, благоволете да ма чуѣте. Азъ идж да погребжъ Цезаря, не да го хвалижъ. Злинитѣ, които хората вършижтъ, траѣжтъ и по-диръ смъртъта имъ; добринитѣ имъ често ся погребватъ съ тѣхнитѣ кости : — нека бжде тѣй и съ Цезаря. Благородний Брутъ ви каза, че Цезарь билъ властолюбивъ. Ако това е истина, то е голѣмъ недостатѣтъ и печално си испати Цезарь за него. Тукъ съ позволенieto на Брута и другитѣ, (Брутъ е благороденъ человекъ, тѣй сжщо и всичкитѣ други сж се благородни хора) азъ идж да скажѣ надгробното слово на Цезаревото погребение. Той бѣше ми